

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Landstinget. № 18.

Sjette Session.

32te Møde.

Tredagen d. 9de Februar.

(Fortf.)

Indenrigsministeren (fortsat): Der er indtraadt den Mærkelighed, at Sagen efter den Tid har været behandlet af to andre Mand, der have fungeret som Indenrigsministre og som begge, navnlig den første, havde den største Uvillie imod, at en saadan Skat paa Formue og Leilighed skulde indføres i Kjøbenhavn. De kom imidlertid begge, under Forhandlingerne med Communalbestyrelsen, til den Overbeviisning, at den ikke kunde undgaaes, og efterat min Formand i Ministeriet havde erholdt betydelige Modificationer tiltraadte af Communalbestyrelsen, som han ansaae fornødne, udarbejdede han selv et Udkast til en saadan Lov, som med Motiver tilfillede Communalbestyrelsen, hvortil den kun har gjort saa uvæsentlige Grindringer; derefter er Sagen bragt under H. M. Majestæt Kongens Afgjørelse, som har bifaldet, at man forsøgte at indføre denne Skat og befalede mig, som hans Indenrigsminister, at forelægge et Lovforslag herom.

Imidlertid har der endnu været saamegen Frygt tilføede for, at denne Skat her i Kjøbenhavn dog inden lang Tid vilde vise sig at kunne have betænkkelige Følger, at der er tilføiet en Tidsgrændse for Loven, saaledes at den foreløbig kun gælder for fem Aar, for at man da kan erfare, om virkelig disse befrygtede betænkkelige Følger af den skulde indtræde. Der er nemlig — det kan ikke nægtes — den store Vanskelighed i Kjøbenhavn fremfor i alle andre Communer, at man ikke saaledes i denne store Commune, som med Forstæderne omfatter maa-

stee over 130,000 Mennesker, kan kjende de mangfoldige Individvers Formues Bestaafenhed og Stilling, saaledes som i de mindre Communer, hvor den ene temmelig nøie kjender den Andens Forhold, og det er derfor vist, at der fra den Side er Grund til at befrygte Bilskaarlighed, vel at mærke ikke forsætlig Bilskaarlighed, men den, der vil fremgaae deraf, at Ansættelserne af Mangel paa den rette Kjendskab, dog kunde blive usforholdsmæssige og da fremfalde stor Misnøie og Utilfredshed i de paagjældende Kredse. Jeg skulde imidlertid for mit Vedkommende dog holde for, at det paa den anden Side, navnlig ved Fordelingen af den almindelige Næringsstat, som jo er en Fordeling paa en vis Slags Indtægt, som meget vanskeligt kan kjendes, og maa ske endnu mere ved Fordelingen af den udvidede Krigsstat paa Næring, saasom paa Advocater og Læger m. fl., har viist sig, at Kjøbenhavns Communalbestyrelse har deels selv været i Besiddelse af og har deels fundet Kræfter i Communen, der paa en særdeles heldig Maade have løst den meget vanskelige Opgave, saaledes at fordele et vist Stattebeløb paa en vis Indtægt, der naturligviis er meget forskellig hos de mange tusinde Individer, paa hvilke denne Skat skulde lignedes. Dertil kommer, at Beløbet er begrændset, idet det kun er det Halve imod den øvrige Næringsstat og en Trediedeel af samtlige Afgifter, der ellers lignedes paa Næring. Denne Afskillelse, paa hvilken min Formand i Ministeriet, saavidt jeg skjønner, med god Grund meget har holdt, vil navnlig sjerne den maa ske største Ulempe, der forekommer hos de Communer, hvorfra der fremkommer Klager over, at de Næringsdrivende, der jo udgjøre den største Deel af Byernes Befolkning, eller deres Repræsentanter, træde Capitalisterne, Embedsmænd